

# Una sortida professional: Les cooperatives, una tercera via engrescadora

«L'actual situació econòmica de crisi ens ha conduït a cercar fórmules intermèdies de col·locació. Terceres vies que encara són una incògnita, però hi estem posant grans esperances», explica Xavier Trabi, responsable del departament de col·locació. «D'una banda, ens hem trobat que molts nois i noies no podien anar a parar en un taller protegit: la seva capacitat professional, prou alta, hauria acabat topant amb els sistemes repetitius i elementals d'aquests centres. No s'hi haurien adaptat i, a la llarga, es corria el risc de malmetre tota la formació que se'ls ha donat al llarg de tres anys. Però també ens trobàvem amb el bloqueig que pateix el mercat de treball, la contractació oberta. I com que no podíem caure en la temptació d'enviar molts d'aquests joves a casa, sense cap sortida, vàrem pensar noves fórmules que es van concretant en les cooperatives».

El tercer trimestre del 1983 es va endegar el projecte de creació d'una primera cooperativa de neteja, conjuntament amb l'empresa Tots Tallers. Nou persones —alumnes i ex-alumnes de la Flor de Maig— organitzades en dos equips es dediquen a hores d'ara a netejar locals, oficines, hospitals, pàrquings. Els resultats, doncs, han estat prou positius i engrescadors, fins al punt que es va pensar que es podien crear dues cooperatives més: la del ferro i la del tèxtil.

«Va ser aleshores —continua Xavier Trabi— que ens vàrem posar a treballar amb nois de nivell alt, que acabarien la seva formació el juny de 1983. El primer treball de la cooperativa del ferro, que es diu La Fornal, ens el va encarregar el departament d'Agricultura de la Generalitat: es tractava de fer unes plaques de senyalització, metàl·liques, per a àrees de pesca i de caça. Es tractava d'una feina vistosa i completa, no gens monò-

tona, i s'hi va crear un equip, que resultà l'embrió de La Fornal.

Aquesta cooperativa, constituïda per cinc joves i un monitor, és, legalment, com qualsevol altra societat laboral: els nois en són socis de ple dret i l'administració i direcció és a càrrec d'un professional. De moment els nois que la configuren treballen a la Flor de Maig, als tallers, «però l'ideal serà quan la cooperativa tingui el seu propi local a Cerdanyola, i assolixi la seva pròpia autonomia» puntualitza Trabi. «I això no vol dir que l'escola se'n vulgui desentendre. Al contrari, nosaltres continuarem donant el suport i l'assessorament que calgui».

Cal no perdre de vista, d'altra banda, que el suport de la «Flor de Maig» no tan sols ha estat de tipus tècnic: la Diputació de Barcelona, per mitjà del patronat, ha aportat els recursos inicials necessaris a la constitució de la

cooperativa.

L'altra experiència de tercera via, en un procés, no tan avançat com el de La Fornal, és la futura cooperativa tèxtil, integrada per vuit nois i noies que, de moment, fan un període d'iniciació als locals de l'escola. Aquestes pràctiques les realitzen en uns telers artesanals, de fusta —sis de grans i dos de petits—, construïts expressament per a ells, per a la futura cooperativa «que encara no té nom —diu Xavier Trabi— ni lloc futur d'instal·lació, encara que preveiem que s'establiran a Terrassa o bé a Rubí».

La idea que mou la constitució d'aquesta cooperativa tèxtil és de confeccionar peces de gèneres verges —llana, fil, cotó— per vendre-les a botigues d'una certa categoria. Estem en contacte, doncs, amb establiments que puguin encarregar xals, bufandes o cortines i que, al mateix temps, sàpiguen valorar-ne l'elaboració artesanal.



RAMON CORBELLA

La cooperativa tèxtil està en període experimental. Els vuit telers, construïts segons els models tradicionals, han començat a funcionar tot mirant cap al futur.